

ת"פ 10844/04 - מדינת ישראל נגד מוחמדabo סנד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19-04-10844 מדינת ישראל נ'abo סנד ואח'

בפני כבוד סגן נשיא ירושה מינטקביע'

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד אחינעם צוריאל

הממשימה

נגד

1. מוחמדabo סנד ע"י עו"ד מוחמד

חליליה

2. לואי בדר (ענינו הסתיים)

הנאשמים

גור דין - נאשם מס' 1

רקע

נאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודהתו בעבירות רבות של הוצאה חשובה מס שאינו כדין, מרמה ותחבולה לפי חוק מס ערך נוסף וביצוע פעולות על מנת שאחר יתחמק מתשלום מסים.

על פי עובדות האישום, במהלך שנות 2011 ו-2013 עד 2014 הפיז הנאשם יחד עם אחרים חשיבות כוזבות, ולשם כך נרשם כבעליהן של חמישה חברות והחזקק חותמות ופנקטי חשיבות של חברות אלו. לאור תקופה זו הפיצו הנאשם ושותפיו عشرות רבות של חשיבות, אשר סכום המס הנובע מהן הוא מעל שלושה מיליון ש"ח.

הודהת הנאשם באהה במסגרת של הסדר טיעון אליו הגיעו הגדדים בעקבות הליך גישור, במסגרתו עין בית המשפט בחומר חקירה והצדדים השמייעו טיעוניהם. על פי ההסדר הוסכם, כי המשימה תעתר לעונש של 33 חודשים מאסר ועונשים נלוויים והנאשם יטען על פי הבנתו.

עמדות הצדדים

ב"כ המשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, פגעהם בערכיהם מוגנים והצריך להשית בגנים עונשים מרתיעים. בטיעונה הדגישה, כי גם אם הנאשם שימש "איש קש" של אחרים, אין הדבר גורע מחומרת מעשיו. לאור אלה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שנתיים ארבע וחצי שנים מאסר. לאור נסיבות המקרה, ובהתאם הרשעותיו הקודמות של הנאשם והעובדת שהמחדלים לא הוסרו, ביקשה להשיט עליו 33 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס מכבד של 300,000 ש"ח. בטיעונה הסתמכה, בין היתר, על עפ"ג 64777-06-18, מורה ג'רדאת ועפ"ג 19411-05-18, ניזארabo עוואד, אליו אמריתם בהמשך, וכן לפסיקה נוספת.

ב"כ הנאשם שם את הדגש בטיעונו על נסיבותיו המיוחדות של המקרה, ובהתאם שהנאשם שימש איש קש בעבור אחרים אשר לדבריו "שלטו בו כמו בובה", ולא היה בעל היוזמה או הננהמנה. עוד הפנה לחולף הזמן מאז המעשים, לפ רק הזמן הקצר בו נעברו העבירות, וכך שאחרים ששמותיהם עללו בחומר הראיות לא עמדו לדין. לעניין נסיבותיו של

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הנאשם הפנה למצבו הכלכלי הדחוק ולכ"ר שבעת ביצוע המעשים היה מכור לסייעים ואלכוהול. עוד התייחס לכך שלמרות הרשעותיו הקודמות של הנאשם, הוא לא נדון למאסר ממש.

לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר בו ישא בעבודות שירות ולהמנע מהשתת קנס, כספי.

מתחם העונש ההולם

הנאשם, יחד עם אחרים, פעל במשך מספר שנים והפיז חשבונות כוזבות אשר סכום המס הכללי אשר נבע מהתנה מעלה שלושה מיליון ש"ח.

שני ערכים מוגנים נפגעו בשל מעשי הנאשם ושותפיו, עבר השוויון בנetal המס וערך הפגיעה בקופה הציבורית.

מלבד חומרת העבירות ופגיעה בערכיהם מוגנים חשובים, אלו עבירות אשר הפתוי לבצע גדול וסיכון התפיסה נמוכים. לפיקר מדיניות ענישה רואה אמורה להרתיע אחרים מבצע עבירות דומות.

לענין הערכים המוגנים, ר' למשל 3641/06, צ'קス נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"**בית-משפט זה חוזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעברינות כלכלית, וuberinenot מס בכלל זה, נוכח תוכנות הרווחיות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעה הקשה בערך השוויון בנשיאות נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צריכה של החברה ולפעולת התקינה של הרווחיות הציבורית. העברינות הכלכלית, וuberinenot המס בכללה, אינה מסתמכת אך בගיון כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחיה המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לספק צורכי החברה, ובתשתיות האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגעה הענישה לרוב באמצעות מירמה מתוחכמים, קשים לאייתור.**"

לעתים רבות מתייחסת החברה בסלחנות לעבריני מסים, כאילו אין במעשייהם חומרה או פסול מוסרי או ערבי - ולא היא. המנוועות תשלום מסים חוותה תחת ערכים חברותיים בסיסיים של שוויון בנשיאות נטל ומכל בחינה שໂקולה לשילוח-ID לקופת הציבור. משכך, נקודת המוצא היא, כי יש לראות את עברין המס ככל עברין אחר שולח-ID ברכוש חברו - בהבדל שסיכון תפיסטו של עברין המס נמוכים יותר ורוווחו לרוב גבויים יותר מאשר של גנב "ריגיל", והוא אף אינו משלם את מחיר ההוקעה החברתי אותו משלם עברין רכוש אחר. לפיקר, על מדיניות הענישה לחתם ביתוי לקלון הערכי והמוסרי שבUberinot מסים ולכ"ר שאין הבדל ממשי בין מי שמתחמק מתשלום מסאמת ובין מי ששולח-ID לרכוש חברו.

ר' בהקשר זה רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל, בפסקה יא':

"**יש המתפותים לראות עבירות מס, שאין הנגזר האינדיבידואלי בהן ניצב נגד העיניים והרי הוא הציבור כלו, 'חסר הפנים' כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע 'CMDINIMOT RZIAH', שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות שהמדובר בעבירות פיסקלית' (ע"פ 4097/90 בירסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבזו] מיסים ה(1); שציטטה המשיבה). אכן, רבים מעבריני המס הם אנשים שייראו כנורומטיביים ביסודות, אשר לא ישלחו-ID לכיס הצלחת - אך אינם נרתעים משליחת-ID לכיס הציבור. רק מחיר בענישה" (ראו בנוסף: רע"פ 74/13 חלידו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבזו] 17.4.2013; רע"פ 7790/13 חיימ נ'**

מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.11.2013); רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.7.2012).

פסקה עקבית קובעת, כי בעבירות מסוים יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקשה לאותן מבצעיהם. הפסקה שמה דגש על הערך החברתי העומד בסיס החובה לשלם מסוים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מעבירות אלו. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבותו האישיות של העבריין יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 13/7964, יוחנן רובינשטיין נ' מדינת ישראל (פסקה 9):

חומרתן של עבירות המס נועצה בפגיעה הקשה בערך השוויון, העומד ביסוד חובת תשלום המס. התחרומות הבaltı חוקית מתשלום מסאמת, מגדילה את על המס המוטל על אזרחיה המדינה, והיא פוגעת בקופה הציבורית. אין צריך לומר, כי באותה שעיה, המתחמק ממשנה משירوتה של המדינה, המומנים מכיסיהם של אזרחים שומריו חוק. חומרה זו היא שהביאה למדיניות ענישה מחמירה הנלויה לעבירות המס, ובמסגרתה יש לבקר את האינטראס הציבורי על פני שיקולים הנוגעים לנסיבותו האישיות של המבקש ולקשייו הכלכליים. בכלל, הרשעה בעבירות מס תגרור אחראית הטלת עונש מאחריו סורג ובריח לצד הטלתו של קנס כספי, אשר נועד לפחות בנסיבות הכלכלית של ביצוע העבירות.

ר' גם רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013)[פורסם בנבו] :

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכחת בפגיעה הישירה- בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בನשיאות נטל המס [...]. לאור הלכה זו הותווה בפסקה מдинיות הענישה, לפיה יש לגזר את דין של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדייפם על פני נסיבותו האישיות של הנאשם [...]. עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, בכלל, בהשתתף עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלאה בקנס כספי".

וכן ר' רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 08/4791, כהן, רע"פ 09/7450, כהן, רע"פ 11/2843,abo עיד, עפ"ג 11-11-2444, גבר, רע"פ 13/7790, חיים, רע"פ 14/1866, אופיר זקן ועוד, רע"פ 14/5064, רבי נתשה נ' מדינת ישראל, רע"פ 16/2259, חנוכיב.

במקרה זה, ניתן שהוסכם בין הצדדים שהוא שהנתם פועל יחד עם אחרים ביצוע המעשים, ובחומר הראיות שהוצע במהלך הליךのごישור יש אchiaזה ממשית לטענת הסניגור, כי חלקו היה משני, ביחס לאותם "אחרים". עם זאת עיר, כי אין להפריז במשקליו של נתון זה, שהרי גם "איש קש" מלא תפקיד במערכת ההונאה, ולאחריו לא יבצעו אותם "אחרים" את העבירות. ר' למשל רע"פ 08/4791, נפתלי כהן נ' מדינת ישראל:

אף אם קיבל את טענת המבקש כי היה איש קש עבור אותו רבי אשר ניהל בפועל את החברה, אין זה ברור כלל וכלל כי יש בכך כדי להפחית מחומרת מעשין. אדם המאפשר במקרה כי יעשה בו שימוש כ"איש קש", הינו עומד בחזית העבירה על מנת שאליו תפנה האציג המאשימה מה לו כיilian על ש"תוכננותו" התגשמה"

וכן ר' עפ"ג (ת"א) 15-12-51807 יוסי לטין.

נתון נוסף אותו אביה בחשבון בקביעת המתחם הוא, כי למרות שהנאשם נקבע בחיקורתו בשמותיהם של המעורבים האחרים אשר פעלו עמו, ואף מסר לגבייהם נתוניים נוספים, מטייעוני הצדדים עולה, כי לא ננקטו הליכים נגד אותם מעורבים.

בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להביא בחשבון את סכום המס הגבוה שנוכה שלא כדין, את השימוש בחשבונות של חמישה עסקים שונים ואת פרק הזמן המשמעותי בו בוצעו העבירות (כשלוש שנים).

לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים בהם הורשו הנאים הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 22 חודשים מאסר ועד ארבע וחצי שנים, מאסר מוותנה וקנס. ור' עפ"ג 17-08-21791, ג'ודה מואמגה נ' מדינת ישראל ועפ"ג 18-06-64777, מורה ג'רידאת, שם אושרו מתחמים דומים בסיבוב קרובות.

נתוניים שאינם קשורים לעבירות

הנאשם ליד 1981, לחובתו מספר הרשות קודמות, בעבירות סמים ורכוש, בגין נדון למאסרים קצרים בהם נשא בעבודות שירות ומאסרים מותניים. מטייעוני הסניגור עליה, כי בעת ביצוע העבירות היה נאשם מכור לסמים ואלכוהול ומצבו הכלכלי דוחוק - אך לא הובאו לכך ראיות.

כפי שציינתי לעיל, בין הצדדים הוסכם, כי הנאשם פעל עם אחרים, אשר לא העמדו לדין. מחומר החקירה בו עיינתי במסגרת הגישור עליה, כי הנאשם נקבע בשמותיהם של אחרים אנשיים ומסר לגבייהם פרטים נוספים - וambil' לקבוע כל ממצא ביחס לאותם מעורבים, שהרי עניינים לא עמד לפניי, מדובר בשמות שאינם זרים לבית המשפט בהקשר זה, ודברי הנאשם אינם נראים משוללי יסוד. אדגיש, כי איןני קובל' ממצא ביחס לאותם אחרים, שהרי חזקת החפות עומדת להם וגורסתם לא נשמעה לפניי, אך לצורך גזירת עונשו של הנאשם וקביעת המתחם יש משמעות לכך שבזעם הנאשם העומד לדין וצפוי לעונש מאסר, נגד מעורבים אחרים לא נקבע כל הלייר. נתון זה משמעותי גם לעניין שיתוף הפעולה של הנאשם עם הרשות במסגרת חקירותו.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתني את הודהתו במיחס לו, אשר מלבד העובדה שיש בה ללמידה על הפנמת הפסול שבמיעשים, היה בה כדי לחסוך זמן שיפוטי ניכר, לאור היקפו של התקיק ומורכבותו.

כמו כן זקפתني לזכות הנאשם את העובדה שלמרות ששיתף פעולה ומסר פרטים ביחס למעורבים אחרים, רק הוא (ונאשם מס' 2) העומדו לדין, ונגד אחרים לא הוגש כתב אישום.

עוד הבנתי בחשבון את העובדה שכותב האישום הוגש בשינוי ניכר. אמן בטיקי מסים ניתן לקבל יעקוב מסויים בסיום הטיפול בתיק בשל מורכבותם, אך במקרה שלפני מדובר בחמש שנים, נתון זה חורג במידה ניכרת מהמקובל ושלאל שמעתי לכך הסבר.

לחובת הנאשם הבנתי בחשבון את הרשותתו הקודמות ואת העובדה שחווב המס לא שולם. לעניין הרשותתו הקודמות של הנאשם אזכיר, כי עד כה לא נדון למאסר ממש.

לאור מכלול הנתוניים, ראוי להשיט על הנאשם עונש בצדיו הנמוך של המתחם, אך לא בתחוםו. אזכיר בהקשר זה, כי

יש מספר אבחנות משמעותיות בין עניינו של הנאשם לבין מורה ג'רידאת (עפ"ג 18-06-64777) אשר המשימה ביקשה להשווות בין ובין הנאשם: בשונה מה הנאשם, ג'רידאת המשיך לחפות על מעורבים אחרים גם לאור משפטו, כתוב האישום נגד ג'רידאת לא הוגש בשינוי כה ניכר כמו הנאשם ש לפניו וג'רידאת השתמש בחשבונות כזבות בסכום גבוה יותר (אם כי לא במידה משמעותית). בעניינו של ג'רידאת נקבע מתחם עונש הולם שבין שנים לארבע וחצי שנים ונגזר עליו עונש של שנתיים וחצי מאסר, ולאחר הבדיקות האמורתיות, עונשו של הנאשם שלפני אמרו להיות קל יותר מאשר ג'רידאת, גם אם לא במידה משמעותית.

לפיך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנתיים מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 21.10.3.
- ב. שבעה חודשים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך נוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך נוסף או פקודת מס הכנסה שהיא עון תוך שלוש שנים מיום שחררו מהמאסר.
- ד. קנס בסך 100,000 ש"ח או חמישה חודשים תמורה. הקנס ישולם עד ליום 21.9.12.

ה הנאשם יתאמם כניסה למאסר עם ענף אבחן ומילוי של שירות בתי הסוהר בטלפון 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 09:00 במתokin כליה ניצן ברמלה עם תעודה זהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' אב תשפ"א, 15 ביולי 2021, בנסיבות הצדדים.